

РЕШЕНИЕ

№ 2720

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11249** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Т., Н. И., Ш. Г., Л. С., Е. Б., С. Б., Г. Б., В. Б., Е. Ф., Е. Г., Т. Г., Р. Я., Е. К., А. Л., О. Л., Т. П., В. С., С. С., О. А., граждани на Руската Федерация, „Л. Холдингс Л.“, [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 8 и [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-671/21.01.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), във вр. с 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено производството по жалба с вх. № Е-11ИН-00-600/14.08.2020 г.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Според жалбоподателите Комисията е издала решението в нарушение на чл. 188, ал. 1от ЗЕ. Считат, че общото събрание на собствениците, на което е взето решение да се предприемат необходимите действия за разкриване на индивидуални партиди за ток и вода е взето с 44, 32% от регистрираните участници, от които „за“ са гласували 31, 15 %.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. М. излагат съображения

за основателност на жалбата. Молят съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното решение. Претендират разноски по делото.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Н., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението, издадено от административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомено, не изпраща процесуален представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 60 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба от А. Т., Н. И., Ш. Ф., Л. С., Е. Б., С. Б., Г. Б., В. Б., Е. Ф., Е. Г., Т. Г., Р. Я., Е. К., А. Л., О. Л., „Л. ХОЛДИНГС Л.", Т. П., В. С.. [фирма]. С. С., О. А., [фирма], чрез адв. М. М. М., срещу [фирма] относно бездействие на електроразпределителното дружество за откриване на индивидуални партиди. В жалбата се твърди, че жалбоподателите са собственици па апартаменти в [населено място], курортен апартаментен комплекс „Е.“.

Сградата, в която се намират апартаментите, е въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № СТ-12-28 /22.01.2007 г., което води до извода, че същата е построена съгласно всички законови и технически норми и изисквания. Също така, въвеждането на сградата в експлоатация означава, че са били построени всички необходими електрически съоръжения с изискуемата мощност за захранване с електричество на самостоятелните обекти в сградата и общите ѝ части. Това се потвърждава и от факта, че сградата е въведена в експлоатация със сключен с [фирма] (EP Юг) Договор за присъединяване № 666 от 19.04.2006 г.

Съответно въз основа на този договор сградата е била присъединена към електроразпределителната мрежа, но само с един електромер. В същото време в сградата има монтирани касети с електромери за всички самостоятелни обекти.

Въпреки това, след като сградата е въведена в експлоатация и до момента не са открити индивидуални партиди за самостоятелните обекти, т.е. те нямат самостоятелно захранване за обектите. Поради това обстоятелство в самостоятелните обекти много често няма ел. захранване, а някои от тях са постоянно безсъщото, каквато е ситуацията и до момента.

Подадено е Искане с вх.№ 3928 от 04.05.2020 г. до [фирма] за започване на процедура за проучване и присъединяване на самостоятелните обекти.

С писмо от 06.03.2020г. „Е. ЮГ“ („ЕР ЮГ“) ЕАД е отговорило, че „Комплекс „Е.“ е присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно сключен договор от 2006 г. Измерване на консумираната електроенергия за целия комплекс се извършва от един електромер на средно напрежение съгласно искането на инвеститора. Всички ел. съоръжения - 4 броя графопостове, кабели 20 kV. кабели 0.4 kV и електромерите табла в комплекса не са собственост на дружеството, а на инвеститора. За откриване на индивидуални партиди в комплекса е необходимо всички ел. съоръжения в комплекса да бъдат прехвърлени на „ЕР ЮГ“. Дружеството е изпратило покана до [фирма] за изкупуване на енергийните обекти, но до момента не е постигнато споразумение. „ЕР ЮГ“ е в очакване на инвеститора да входира необходимите документи за изкупуване. До момента в дружеството не са входираны документи за изкупуване на ел. съоръженията в комплекса. "

Посочената в писмото причина за отказ да се открият индивидуални партиди, а именно, че всички ел. съоръжения - 4 броя графопостове. кабели 20 kV. кабели 0.4 kV и електромериите табла в комплекса, не са собственост на дружеството, а на инвеститора, и за откриване на индивидуални партиди в комплекса е необходимо всички ел. съоръжения да бъдат прехвърлени на „ЕР ЮГ“, е неоснователна и не съответства на законовите норми.

С писмо от 01.09.2020 г. [фирма] е изложило своето становище.

Административния орган е счел, че видно от приобщените към административното производство доказателства, притежаваните от жалбоподателите имоти - апартаменти, находящи се в курортен апартаментен комплекс „Е.“, са част от сграда, която е присъединена към електроразпределителната мрежа като един обект с един клиент съгласно договор за присъединяване от 19.04.2006 г. Съоръженията за присъединяване са изградени по реда на чл. 117, ад. 5 от Закона за енергетиката и са собственост на присъединяваното лице- в случая [фирма]. Предвид факта, че в комплекса има обособени апартаменти, собственост на различни лица, електроразпределителното дружество е отправило няколко покани до собственика на съоръженията за изкупуването им, на които е получило отказ. Дружеството не може да придобие съоръженията, без да има съгласие от собственика им, поради което не може да извърши исканата от жалбоподателите промяна в измерването на електрическата енергия. Изложеното в жалбата твърдение, че електроразпределителното дружество не е изпълнило законното си задължение за придобиване на присъединителните съоръжения по реда на § 4. ал. 1 от Закона за енергетиката, е неоснователно.

По административното производство е представен протокол от Общото събрание на собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Е.“. Видно от представения протокол, на събранияето са присъствали собственици на 47.35 % от идеалните части от общите части. По точка б от дневния ред на проведеното събрание е взето решение за предоставяне на правомощия на председателя на Управителния съвет на етажната собственост да предприеме действия по разкриване на индивидуални партиди за ток и вода. За това решение са гласували 44.32 % от регистрираните участници, като „за“

-31.15 %.

С оглед на изложеното може да се направи извод, че на проведеното събрание не е изпълнено изискването на разпоредбата на чл. 17, ал. 2. т. 6 от ЗУЕС. Съгласно цитираната норма, решение за присъединяване на сградата към електроснабдителната мрежа се взема с решение на етажната собственост, с мнозинство повече от 50 на сто от собствениците на идеални части от общите части.

С тези мотиви е издадено Решение № Ж-671/21.01.2020 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1 ЗЕ, във вр. с 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено производството по жалба с вх. № Е-11ИН-00-600/14.08.2020 г.

По делото е назначена и приета без възражение от страните Съдебно-техническа експертиза (СТЕ), според която сградата е въведена в експлоатация и снабдена с разрешение за ползване № СТ-12-28/22.01.2007 г. Строежът е извършен в съответствия с одобрения проект и съгласно Наредба № 3. Сградата е с изпълнена вътрешна ел. инсталация и присъединена към Е. е едно СТИ, монтирано на страна СРН 20 KV. Има изградена инсталация с определено трасе на кабелите СРН 20 KV. Има изградени ел. табла и трасе за кабелите с НН 0,4 KV. Захранването с ел. енергия се извършва само за един небитов клиент и няма отделни партиди за отделните апартаменти в сградата.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-671/21.10.2020 г. е връчено на жалбоподателите на 30.10.2020 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ № Е11ИН-00-600 на КЕВР от 11.11.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК от легитимирани да обжалват лица, адресати на оспорения индивидуален административен акт.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж22/15.01.2021 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му,

регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Настоящият съдебен състав, като съобрази фактите по делото и като съобрази приложимите нормативни разпоредби намира, че КЕВР при провеждане на административното производство и при постановяване на индивидуалния административен акт е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройственият правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. При всички положения, обаче, видно от съдържанието на цитираните разпоредби произнасянето от страна на КЕВР следва да е с изричен акт.

В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – назначена е работна група, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание. Въз основа на доклада е прието и процесното решение.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Същността на спора се касае до това, дали искането за разкриване на индивидуални партии е взето легитимно на Общото събрание (ОС) на собствениците. Всички други доводи по жалбата биха били неотнормирани, ако не е налице законосъобразно сезиране на електроразпределителното дружество.

При проведеното Общо събрание на собствениците на 07.08.2018 г. са били представени 47,35% идеални частни (и.ч.) от общите части на собственици в сградата. Решението по точка шеста, за предприемане на действия по разкриване на индивидуални партии за ток и вода взето от 31, 15% и.ч от общите части на собствениците при кворум от 44,32% от и.ч.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 2, т. 6 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) регламентира редът за приемане на решения от Общото събрание. Според цитираната норма, за поставяне на рекламни или технически съоръжения върху сградата, за присъединяване на сградата към топлопреносната, водоснабдителната, електроснабдителната и газоснабдителната мрежа и за прекратяване на топлоснабдяването и газоснабдяването в етажната собственост - с мнозинство повече

от 50 на сто идеални части от общите части. Това решение е от изрично изброените, изискващо определен процент от и.ч на собствениците, поради което не е възможно приемане на решение с 50% от присъстващите, както се е процедирало при протеклото Общо събрание на 07.08.2018 г. Тази нормативна възможност е предвидена в чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, но към нея може да се пристъпи само извън случаите по чл. 17, ал. 2, където попада и присъединяването на сградата към електроразпределителната мрежа.

От изложеното по-горе се установява, че взетото решение от ОС е незаконосъобразно, а неговата законност е задължителна предпоставка за започване на процедурата по присъединяване от електроразпределителното дружество. Всички други основания по жалбата се явяват по съществото на акта, но същите са неотнормисими, поради наличието на незаконосъобразност на решението на ОС.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 60 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Т., Н. И., Ш. Г., Л. С., Е. Б., С. Б., Г. Б., В. Б., Е. Ф., Е. Г., Т. Г., Р. Я., Е. К., А. Л., О. Л., Т. П., В. С., С. С., О. А., граждани на Руската Федерация, „Л. Холдингс Л.“, [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 8 и [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-671/21.01.2020 г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката, във вр. с 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено производството по жалба с вх. № Е-11ИН-00-600/14.08.2020 г.

ОСЪЖДА А. Т., Н. И., Ш. Г., Л. С., Е. Б., С. Б., Г. Б., В. Б., Е. Ф., Е. Г., Т. Г., Р. Я., Е. К., А. Л., О. Л., Т. П., В. С., С. С., О. А., граждани на Руската Федерация, „Л. Холдингс Л.“, [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място],

[улица], ап. 8 и [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място], [улица] , да заплатят на КЕВР сумата общо от 100 лв. (сто), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: